

Финале другог Купа Републике Српске за памћење, препричавање и – инфаркт. Послије првог меча у Приједору (завршен, пред 5 000 гледалаца, без побједника, 2:2), у реваншу у Бањој Луци амбијент из снова, на Градском стадиону, по сунчаном, али прохладном децембарском дану, окупило се чак 20 000 гледалаца. Борац је тријумфовао, у узбудљивом финишу, са 3:2 и освојио велики прелазни пехар.

Сви су на стадиону, јер се играо 88. минут, очекивали да ће о другом побједнику Купа одлучити једанаестерци. Фудбал је још једном показао своју непредвидљивост, ћудљивост, драж.

У 88. минуту судија Лазић је показао корнер за Борац, који је извео Секулић. У правом "мравињаку" фудбалера који су се нашли у шеснаестерцу голман "рудара" Чобановић слабо је процијенио лет лопте, а Билбија овај поклон претворио у погодак. На Градском стадиону ерупција одушевљења, све се тресло, све је подрхтавало од радости.

Са посљедњим звиждуком судије Лазића на терен су утрчали навијачи, сви су жељели да честитају новим Борчевим фудбалским јунацима, Билбији, Јандрићу, Грубору, Петрешу, Бенићу...

Почело је фудбалско славље. Прво на Градском стадиону, а касније и на улицама Бање

Луке. Трајало је то до дубоко у ноћ...

Реванш меч имао је и своју фудбалску увертуру. Вријеме није било наклоњено актерима. Градски стадион био је тог 20. децембра прекривен густом маглом. Ништа се није видјело. На трибинама импресиван амбијент, окупило се око 10 000 гледалаца. Иако су играчи оба тима истрчали на терен, делегат сусрета Мирко Поњарац из Српског Сарајева донио је једину исправну одлуку: утакмица се због густе магле не може играти.

Са том његовом оцјеном сложили су се и представници Рудар Приједора и Борца, те чланови Одбора за хитна питања ФСРС. И одлучено је да термин новог меча буде 23. децембар.

Мало је ко вјеровао да ће у "новом" реваншу бити још љепши фудбалски декор на Градском стадиону. На трибинама се начичкало 20 000 гледалаца. Ни игла није могла да падне. Био је то амбијент из снова, какав није виђен у Бањој Луци од оне квалификационе утакмице са зрењанинским Пролетером, када је Борац послјије фудбалског рулета – једанаестераца, након осам сушних друголигашких сезона, поново стигао до Прве лиге.

Већ у 8. минуту "хладан туш" на Градском стадиону. Краљ је "заледио" домаће навијаче јер је после сјајне акције Јошкића и Згоњанина постигао гол. Био је то истински шок за борчевце, овај погодак доста их је пореметио, нису могли да се од њега опораве све до полувремена.

У наставку атомски фудбал. Само што је почело друго полувријеме сусрета (48. минут), на семафору је стајало 1:1. На десној страни играчи гостију прекршајем су заиставили опасног Бенића. Слободан ударац извео је Секулић, лопта је, ношена вјетром, преварила Чобановића и, на изненађење многих, завршила свој пут у мрежи.

Градски стадион је, у 55. минуту, експлодирао од радости. Домаћин је дошао у вођство. Корнер са лијеве стране извео је Јандрић, а "небески скакач" Јагодић са пет метара главом смјестио лопту у мрежу. Ни "рудари" се не предају, ни на крај памети им није било да истакну бијелу заставу.

Немајући другог избора, Билбија је погодио први трофеј. Напомена: Овај текст је аутоматски генерисан из слике и може садржавати грешке.

Билбија погодио први трофеј

УТАКМИЦЕ КОЈЕ СЕ ПАМТЕ (27): Билбија погодио први трофеј